

prof. dr hab. Maciej Perkowski,

Katedra Prawa Międzynarodowego Publicznego i Europejskiego,

Wydział Prawa Uniwersytetu w Białymstoku

W Europie funkcjonuje charakterystyczny rodzaj współpracy międzynarodowej, oparty na sąsiedztwie dwóch lub większej liczby państw, a także na współdziałaniu ich wspólnot terytorialnych oraz kompetentnych na mocy prawa wewnętrznego władz regionalnych i lokalnych, obejmujący każde wspólne podjęte działania mające na celu umocnienie i dalszy rozwój sąsiedzkich kontaktów, jak również zawarcie porozumień i przyjęcie uzgodnień koniecznych do realizacji takich zamierzeń. Współpraca transgraniczna, bo o niej tu mowa, musi wpływać się w politykę zagraniczną państwa, w żaden sposób nie zagrożając jego integralności terytorialnej. Państwa kartalują ją głównie poprzez bilateralne umowy międzynarodowe określające możliwości i skutki prawne nawiązania współpracy samorządów terytorialnych sąsiadujących państw. Mogą one zawierać umowy i podejmować inne czynności wyłącznie w ramach posiadanych kompeten-

Założenia EUWT

Od lipca 2006 r. w ramach Unii Europejskiej (a w Polsce – formalnie od listopada 2003 r.) można tworzyć lub przystępować do europejskich aglomeracji współpracy terytorialnej (EUWT). Obecnie w Polsce nie jest to formuła współpracy tak ugruntowana w praktyce jak euroregiony i zasadniczo nie ma też ich wprost zastępstwa, co podkreślano jeszcze na etapie tworzenia tego instrumentu („EUWT nie zastępuje euroregionu”)¹.

Europejskie aglomeracje współpracy transgranicznej służą ułatwianiu i wspieraniu w szczególności współpracy terytorialnej, w tym co najmniej jednego z jej komponentów: współpracy transgranicznej, transnarodowej lub międzyregionalnej, między jego członkami, by zwiększyć spójność gospodarczą, społeczną oraz terytorialną Unii Europejskiej. Potrzebę ustanowienia takiej